

Zini, sargā, copē!

Lielā dīķu saimniecība mainījusi Vendeliņu dzīvi

Šogad limbažnieki bija sevišķi lutināti ar vietējām karpām. Vēl pavasarī tirgū varēja nopirkt svaigās, vietējos dīķos audzētās zivis. Profesionālajam zivkopim Aldim Vendeliņam Katvaru pagastā pieder šā z.s. *Zivtiņas* ir lielākā un vislabāk attīstītā akvakultūru saimniecība mūspusē. Kopā ar sievu Līgu abi 50 ha dīķu arvien audzē karpas resursu atjaunošanai un arī pārdošanai pārtikai. Limbažu tirgū abus pazīst jau kopš 90. gadiem. Ilgāku laiku Aldis bija atteicies no publicitātes, tāpēc ar laika distanci ielūkošanās saimniecībā skaistā dienā izvērtās arī par brīnišķīgu ekskursiju.

Trīs dīķi Katvaru kolhoza vajadzībām bija izveidoti jau 60. gados. Kādreiz tur Aldis strādāja par zivkopi, bet pēc tam dīķus viņš privatizēja par pajām. Katru gadu no peļņas investējot līdzekļus saimniecībā, Vendeliņi pilnveidojuši dīķu sistēmu. Izbūvēts viens jauns (11 ha) dīķis, ko izmanto makšķerēšanai, tapuši arī daži mazāki. Aldis uztur kārtību, cik vien iespējams, tīra no ūdensaugiem, uzlabojis ūdensapgādi. Makšķernieku dīķim iebūvēti pat pieci meniķi. Tas bijis nepieciešams. – *Pavasaros mazā Lūdiņupīte te dod lielu ūdens masu. Lejpusē applūda pļavas. Ūdens kā piltuvē gāzās meniķī un zivis gāja prom. Pirms dažiem gadiem tam augšpusē izbūvēju dambi ar meniķi, pa kuru tagad ūdens nāk iekšā tikai nēdauz. Apkārt dīķim atjaunoju upītes gultni un beidzot naktīs varu mierīgi gulēt, nav jāuztraucas,* – stāsta zivsaimnieks. Lielajās rudens lietavās situācija bijusi draudīga. Līdzās dežurējis ekskavators, jo, līmenim ceļoties, ūdens varēja pārraut galveno dambi. Arī tagad līmenis pastāvīgi jāuzmana un gudri jāregulē. Nedrīkst pieļaut, ka ūdens tilpes piepildās līdz lūpai. Grāvis no zivju audzēšanas dīķiem iet uz Svētupi. Lai tur nonāktu mazāk dūņu, ziemā, kad lielajos dīķos ūdens nolaists, *Zivtiņu* saimnieks ar ekskavatoru to iztīra. – *Katru gadu no maniem dīķiem līdz ar ūdeni uz Svētupi aizpeld daudz zivju mazuli, to skaitā zandarti, kas papildina Svētpes un Dūņezera zivju krājumus,* – viņš skaidro. Ar granti, ko izsmēlis no saviem dīķiem, Aldis atjaunojis segumu vairāk nekā kilometru garā pagasta ceļa posmā no *Paupu* mājām līdz Lūdiņupītei.

Pēc nedēļas Vendeliņu dīķos sāksies rudens nozveja. Jau laikus Aldis tiem samazināja ūdens līmeni

Pamatā viņi zivju audzēšanai izmanto četrus kaskādē ar caurteci savienotus dīķus. Tiem gar malu izveidoti arī trīs ziemas dīķi. Sobrīd sākusies gatavošanās rudens zvejai. Aldis dīķos pazemina ūdens līmeni, jo pirmā talka būs jau pēc nedēļas, kad palīgā nāks draugi, radnieki – padsmi vīrieši. Pēc tam viss turpināsies vēl divas sestdienas. Viņš spriež, ka sezona bijusi veiksmīga. Izņemot jūliju, laiks bija silts, tāpēc zivis labi uzņēma barību. Viens neliels dīķītis jau ir nozvejots. No tā ar zivīm papildināts makšķernieku dīķis. Tas ir visbagātākais, jo ūdenstilpē dzīvo ne tikai karpas, bet arī zandarti, karūsas, asari, līņi, līdakas. Pērn noķertā smagākā karpas svērsi 14,6 kg. Limbažnieki nereti zvana un prasa zivis banketu galdiem vai citām vajadzībām. Nozīmīgi, ka ar Alda audzētajām papildina Katvaru, reizēm arī Āsteres un citu ezeru resursus. Biedrības jau laikus piesaka trīs gadus audzētās karpas un parasti pērk 300–500 kg. Aldis ar Līgu spriež, ka attīstību vienmēr ietekmē ražība, jo jāreķinās ar trīsga-

du ciklu, līdz karpas nonāk tirgū. Trešajā vasarā zivīm jāpieaug par kilogramu. Tiklīdz rodas neparedzēti apstākļi un pieaugums ir niecīgs, viss aizkavējas un plāni jāmaina. – *Ir nācies savilkt jostas un dzīvot, kā var, nevis kā vajag,* – atklāj Līga.

Jaunos dīķos zivtiņas svarā pieņemams straujāk. Aldis vienmēr atbildīgi gādājis, lai viņa *ganāmpulks* būtu labi paēdis. Katram vecumam domāta sava ēdienkarte, pareizāk sakot – porcija. Audzēšanas dīķos karpas ēdina katru dienu. Pērn izbaroja zivīm 50 t vietējo zemnieku audzēto kviešu. Pirms gaudi nonāca zivju vēderos, savām rokām tos pārcilājis vismaz sešas reizes. Mazuļiem pērk arī speciālo barību.

Saimniecība par akvakultūras uzturēšanu saņem hektārmaksājumus. Līdz ar to Aldis uzņēmies piecu gadu saistības uz katru dīķu hektāru gadā nodrošināt 300–500 kg produkcijas. Jāgādā arī par prasībām atbilstošu vides uzturēšanu. Tas gan ir ļoti jūtīgs temats, jo daba dod un arī ņem. Pat šajā apskates brīdī iznāk par to pārliecināties. Pār koku galotnēm ie-

raugam aizlidojam jūras ērgli. Ar mašīnu braucam tā virzienā. Drīz uz ceļa pamanām lielu, aptuveni 2 kg smagas karpas galvu. Pati zivs jau ir notiesāta. Pēc tam pie makšķernieku dīķa ceļu šķērso sēskam līdzīga, bet pilnīgi melna radība. – *Tā ir Amerikas ūdele. Šie nešķīstie zvērēni Latvijā ļoti savairojušies, tos drīkst arī medīt. Eiropas ūdeles šeit ir izzudušas,* – skaidro saimnieks. Pēc maza brīža laupītāja ar zivi zobos aiztraucas atpakaļ. Kāds mednieks, kurš ziemā pie dīķiem ūdelēm bija izlīcis slazdus, pērn tajos noķēris 18 zvērēnu. Jau gadiem ap *Paupu* dīķiem siro arī jūras kraukļi jeb kormorāni. Šovasar to bars bijis sevišķi liels, aptuveni 70–80 putnu. Tie nomaitā pat divgadīgas karpas. Senāk vienā no dīķiem uz saliņas auga koki. Kormorāni tad nīka turpat zaros un nelidoja prom, tāpēc kokus nācās nozāģēt. Tuvumā tiem ligzdu nav, bet rīmas atlido katru vasaru un nežēlīgi slaktē zivis. Atkarībā no dīķa platības nedaudz kormorānu saimniekiem ļauj nometīt. Arī Vendeliņi grib nākamgad iegūt atļauju jūras kraukļu medībām. Gārņi arī pieraduši pie cilvēka klātbūtnes un *neņem galvā* saimnieku rošīšanos, bet tie nenodara tik lielu postu. Uzdarbojas arī ūdri. Sevišķi slikti, ka tie medī ziemas dīķos, kur zivīm būtu jāguļ mierā. Ūdri tās tvarsta ne tikai pārtikai, bet arī savām izpriecām un miera periodā rada zivīm milzīgu stresu. Līga stāsta: – *Dīķus aprīkojam ar kamerām. Pēc tam skatījāmies kā filmu. Atnāca trīs ūdri un lapsa. Kūmiņš centās viņiem nočiept noķertās zivis. Aldis iestājies Latvijas Zivju audzētāju asociācijā. Kā tās biedrs viņš saņem kompensāciju par putnu un zvēru postījumiem. Pēc aptuvenām aplēsēm ik gadu tie viņiem izēd 2 t zivju. Iznīcināti arī vēži, ko Aldis ilgus gadus centies ieaudzēt.*

Piestājam pie uzbūvētā vasaras namiņa uz šauras zemes strēlītes starp dīķiem. Tas gan pārvērties arī par ziemas māju. Pilsētas dzīvoklī saimnieki kļuvuši par viesiem, jo pastāvīgi uzrauga saimniecību, kurā ieguldīti lieli līdzekļi un ļoti daudz darba. Dīķi un zivis mainījuši viņu dzīvi, un pat Līga tā pieradusi, ka vairs negrib pilsētā. Aldis ar profesionāla padomu palīdzējis citiem dīķu saimniekiem. Viņš arvien tiek uzskatīts par zinošāko karpu audzētāju mūspusē.

Nēģu sezona Salacā vēl tikai sākas, zvejnieki gatavojas svētkiem

Lai gan nēģus Salacā atļauts zvejot no augusta, pirmā tača saimnieks Aleksandrs Rozenšteins cer, ka viss vēl tikai priekšā. Siltais un sausais augusts zvejai nebija dāns. Septembrī, kad upē iepūta labvēlīgāks rietumpuses vējš un pēc lietavām cēlās ūdens līmenis, nēģi sajuta strauģi, un daždienu jau varēja izcelt pa kādam lielākam lomam – aptuveni 100 kg. Tagad jau atkal nēģi uz nārsta vietām Salacas augštecē ceļo kūtrāk. – *Gaidu mēneša beigās, kad solās uzlīt un uzpūst,* – saka zvejnieks. Nekas jau cits neatliekot, kā cerēt uz dabas mātes labvēlību. Kaut oficiāli sezona beidzas 1. februārī, laikapstākļi punktu tai var pielikt daudz

agrāk. Pērn zvejot nācās pārstāt jau 27. novembrī, kad sakustējās uzsalušais ledus. Tacis bija jānojauc, lai ledus to neaiznestu jūrā. A. Rozenšteins ļoti gaida siltu ziemu.

Strauji tuvojas ikgadējā Nēģu diena Salacgrīvā, kas plānota 12. oktobrī. Šogad nēģu svētkos piedalīsies arī otrais Salacas tacis, tāpat dažādās novada tūrisma informācijas centra rīkotās aktivitātēs varēs piedalīties trešajā. Cimos aicinās arī vienīgā Svētpes tača saimnieki. Lai ar zupu un ceptiem nēģiem pacienātu visus to kārotājus, A. Rozenšteina jāveido zināms uzkrājums, ar dienas lomu vien nepietiks. Šobrīd gan tam ir nedaudz par agri.

Zvejnieks piebilst, ka svētkiem nēģus uzglabā dzīvā veidā. Zupai vajag kādus 30 kg, cepšanai – 700–800 nēģu. Viņš lēš, ka pagājušajā gadā svētku laikā viņa tači iegriezās kāds tūkstotis ļaužu – laiks bija ļoti labs. Zvejnieks gan uzsver, ka daļība svētkos viņam nenes lielu peļņu, jo ir jāpiesaista palīgi, kam ieguldātais darbs jāatlīdzina. Taču viņam ir svarīgi, lai Salacgrīvas vārds izskanētu Latvijā. Un viņš to var darīt, stāstot par tradicionālo amatu. Pašam šī būs 20. sezona kā nēģu zvejniekam un 18. kopš taci apskatīt aicina tūristus. Šogad to pieplūdums varbūt mazliet mazinājies, bet augustā, septembrī un vēl oktobrī apmeklētāju joprojām ir gana daudz.

Aicina pieteikt pretendētus Zivju fonda atzinības rakstam

Vēl līdz 1. oktobrim var pagūt pieteikt pretendētus apbalvošanai ar Latvijas Zivju fonda atzinības rakstu *Par ieguldījumu Latvijas zivju resursu saglabāšanā un zivsaimniecības nozares attīstībā*. Arī šogad tā iespējams pateikt paldies cilvēkiem, kuri devuši nozīmīgu ieguldījumu zivju resursu pavairošanā un atražošanā, to aizsardzībā, zivsaimniecības zinātniski pētnieciskajā darbā, tāpat sabiedrības izglītošanā un informācijas atspoguļošanā plašsaziņas līdzekļos, popularizējot saudzīgu un ilgtspējīgu zivju re-

sursu izmantošanu un zivsaimniecības nozari kopumā.

Zivju fonda atzinības rakstu pasniedz kopā ar balvu, kuras vērtība nepārsniedz 1298,70 eiro pirms nodokļu nomaksas. Ierosinājumi par šī apbalvojuma pretendentiem iesniedzami Zivju fonda padomes sekretariātā – Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamentā, Republikas laukumā 2, Rīgā, LV-1981 vai sūtot uz e-pasta adresi janis.abele@zm.gov.lv. Vairāk par informāciju, kas jānorāda iesniegumā, – mājaslapā www.zm.gov.lv.

Sākums – 9. lpp.

Par makšķerēšanas veida *Ķer un atlaid* iespējamajām sekām trūkst zināšanu

Makšķernieku vidū no jauna aktivizējies diskusija par *Ķer un atlaid* (*Catch and Release*) lietderību un ietekmi uz zivīm. Tā atjaunojās pēc gadījuma, kad copmanis Gaujā ticis pie gandrīz 18 kg smaga laša, ar to sabīdējies un pēc tam zivi palaidis atpakaļ ūdenī. Pēc pāris nedēļām tikpat liels īpatnis atrasts nobeidzies. Zinātnieki norāda – skumjākais, ka zivs nākusī uz nārstu un nu tā arī nav paguvusi to izdarīt. *Noķer un atlaid* principam ir gan pretinieki, gan atbalstītāji. Vieni vērtē, ka tā ir spēlēšanās un pat pīrģašanās par zivi, tā teikt, ja neesi gatavs to apēst, nevajag ķert un mocīt. Citi atkal uzskata, ka tas ir sports, un ļauj lielo zivi pēcāk izvilkt arī citiem, tāpat tādējādi tai tiek dota otra iespēja un, jo lielāks īpatnis tiek atlaists atpakaļ, jo labāk un vairāk tas parūpēsies par pēcnācējiem.

Katvaru ezerā jau vairākus gadus rīko karpu makšķerēšanas čempionātu *Noķer – atlaid*, kad copmaņi aicināti sacensties par lielākās karpas (vērtē tās, kas smagākas par 7 kg) izvilksanu. Dalībniekiem ar brango zivi kopīgi jānofotografējas un tā saudzīgi jāielaiž atpakaļ ezerā. Biedrības *Katvaru ezers* valdes priekšsēdētājs Jānis Krūmiņš teic, ka karpas ir izturīgākas par lašveidīgajiem. Vīriem, kas tās ķer atlaišanai, ir uztveramais tīkliņš ar mazām acīm, lai karpu galvenās spuras neieķeras un zivi vieglāk pārvietot uz speciālo somu, kas pasargā to no zvīņu noberšanas. Sarunbiedrs stāsta, ka daži copmaņi pat izmanto speciālu ārstniecisku ziedi, ar ko karpai sasmērē makšķerāka atstātās brūces. Pēc nosvēršanas un uzņemta foto zivi ar visu somu ienes ezerā un lēnām palaiž atpakaļ ūdenī. Nereti šādi noķertu un palaistu karpu izvelk atkārtoti. Šovasar arī J. Krūmiņš ticis pie savulaik atlaistas karpas. Vai gadījies kādu lielo zivi vēlāk atrast nobeigušos? Ezera apsaimniekotājs līdz šim piedzīvojis divus gadījumus, kad atrasta beigta liela karpa. – *Iemesli var būt dažādi. Grūti pateikt, vai tas bija noķeršanas un atlaišanas dēļ. Ja tā būtu, šādu gadījumu būtu vairāk, jo pie mums atlaiž daudz karpu*, – spriež J. Krūmiņš. Katvaru ezerā šis copes princips vairāk domāts tieši karpu ķeršanas sportistiem, jo, lai arī lielās tiek laistas atpakaļ un nārsto, rezultāts nav produktīvs. Tas varētu būt gan nepietiekami siltā ūdens dēļ, gan tāpēc, ka plēsīgās zivis karpu mazuļus, iespējams, apēd. Tamdēļ ezera apsaimniekošanas biedrība ik gadu organizē šo zivju resursu papildināšanu, ezerā laižot jau palielas karpiņas, lai līdakas tās neapēstu. Drīz karpu ķeršanas čempionāts Katvaru ezerā noslēgsies. Šogad pagaidām lielāko karpu (13,16 kg) šajās sacīkstēs lomā ieguvis Ainārs Dreimanis, tā pārspējot līdzšinējo līderi – pašu ezera apsaimniekotāju J. Krūmiņu.

Šajā ezerā tiek ķertas un atkal palaistas arī citu sugu zivis. Ir grupa makšķernieku, kuriem interesē nevis zivs, bet tieši tās noķeršana. – *Citi tādus lamā, citi atbalsta. Nav zināms, kuram īsti taisnība*, – teic sarunbiedrs.

Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības

un vides zinātniskā institūta BIOR Iekšējo ūdeņu un zivju resursu atražošanas nodaļas vadītāja Ruta Medne skaidro, ka par šo makšķerēšanas veidu strīdas arī zinātnieki. No vienas puses – ir saimnieciskais aspekts, kad atlaižot lielās zivis, it kā tiek atlaistas mammas, kas radīs pēcnācējus. R. Medne gan norāda, ka šādi varbūt tiek atlaista vecmāmiņa, kas sevi vairs nespēs tā atražot. – *Ir veikti pētījumi, cik vecas zivis vislabāk izmantot zivju resursu atražošanai. Vislabākais saimnieciskais rezultāts konstatēts vidēja vecuma, nevis vecajām zivīm. Speciāliste teic, ka vecajām lielajām zivīm veiksmīgs nārsts notiek reti – lai arī ikrus tām varbūt ir daudz, apaugļošanās procents ir mazāks. No otras puses – ir apsvērums par zivs labturību, kad tā tiek izrauta no ierastās vides un pēc laika palaista atpakaļ. R. Medne min, ka, piemēram, Norvēģijā šis makšķerēšanas veids ir aizliegts, jo to uzskata par necienīgu izturēšanos pret dzīvnieku. – Kā zinātniece šobrīd nevaru nostāties ne vienā, ne otrā pusē. Mums Latvijā pietrūkst zināšanu, nav speciālista, kurš pateiktu, kā zivi varētu labi atlaist un kā šī brīvīšana to ietekmē*, – teic BIOR pārstāve. Viņa ar laiku cer institūtam piesaistīt veterinārārsti, kura izstrādātu doktora disertāciju par zivju labturību un labsajūtu. – *Varbūt viņa varēs pateikt, kā zivis jūtas šajos gadījumos. Piemēram, mēdz teikt, ka zivi nedrīkst ar pliku roku aiztikt. Bet cik ļoti, kādos apstākļos nedrīkst to darīt? Vajag padziļināti pētīt, kā zivi atlaižam, kas katrā gadījumā notiek. Reizēm zivi atlaižam un tā aizpeld, bet tas tikai pirmajā brīdī. Ir bijušas sacensības, pēc kurām peld līdaku līķi. Tāpat ir cilvēki, kuri stāsta, ka noķer zivi, to kaut kā iezīmē, atlaiž un vēlāk noķer atkal*, – piemin sarunbiedre.

Publikācijas par *Ķer un atlaid* gata-vojuši gan R. Medne, gan biologs Vilnis Skuja un citi. Viņiem ir vairāki ieteikumi, kā šo makšķerēšanas veidu padarīt iespējami nekaitīgāku zivs veselībai.

- Vispareizāk būtu noķerto lomu vispār neizcelt no ūdens. Bet copmanis vēlas to svērt un bildēt, tādēļ jāraugās, lai zivs ārpus ūdens atrastos iespējami īsāku brīdi.
- Drīkst izmantot tikai mākslīgo ēsmu, jo to zivs neierīj tik dziļi, āķis ieķeras tās lūpā vai augslējās un netiek traumēts barības vads, arī āķi vieglāk izņemt.
- Turklāt izmantojams tikai vienžubura āķis bez atskabargas.
- Zivs izcelšanai no ūdens obligāti jāizmanto uztveramie tīkli bez mezgliem un zivi nedrīkst celt ar roku, aizķerot aiz žaunu vāka vai kā citādi.
- Jālieto atbilstošs makšķerkāts un makšķeraukla.
- Jāizvairās piekopt šo makšķerēšanas veidu karstās vasaras dienās vai ziemā, kad ir būtiskas temperatūras atšķirības.
- Zivs atlaišanai jābūt saudzīgai – nevar to vienkārši ar blīkšķi iemest ūdenī. To iegremdē ūdenī, turot aiz astes, un kādu laiku tā tur, kamēr tā atžirgst.
- Jāpatur prātā, ka nav prātīgi atlaist zivi ar redzamiem būtiskiem ievainojumiem.

ALDA kausa izcīņā Limbažu Lielezerā daudz dalībnieku

Copmaņi un viņu līdzjutēji nolūkojas, kādas zivis sver sacensību rīkotājs, pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess (no kreisās)

ALDA kausa izcīņas 5. posma uzvarētāji – komanda *Namdari* (Gints Fogelis un Juris Liepiņš) rāda lielāko zivi no tāsdiens loma – prāvo līdaku

Nedēļas nogalē Limbažu Lielezerā pulcējās 27 makšķernieku komandas, lai startētu Sudraba ceļojumā ALDA kausa izcīņas 5. posmā. Sacensību rīkotājs, pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess teic, ka tik daudz komandu šajās sacīkstēs ilgi nav bijis. No tām vairākas šī kausa izcīņā startēja pirmoreiz. Sacīkšu sākumā copmaņi krietni izlija, bet dienas gaitā slapjums no augsas rimās. Makšķernieki sprieda, ka šādā laikā, kad iepriekš kārtīgi uzlijis, diena apmākusies, vēsa un ezers nedaudz viļņojas, jābūt labai copei. Šķiet, zivis todien tā vis nedomāja. No visiem dalībniekiem pie loma tika vien 13 komandu, kuru pārstāvji kopumā no ezera izvilka 26,14 kg zivju. – *Pēdējos gados Lieliezers maču laikā nemaz nav veiksmīgs. Ikdienā labi ķeras, bet, tiklīdz sacensības, tā nekā*, – teic J. Remess.

Pusdienlaikā kopā ar ALDA direktoru laivojot apsekojām makšķerniekus un vaicājām, kā viņiem līdz šim sekmējies. No rīta visas komandas devās uz ezera ziemeļgalu, cerot, ka tur būs labs loms. Kad neveicies, pārgājuši uz otru galu un vēlāk izkārtējušies kur kurais. Komanda *VIZ-MA* (Mārtiņš Vizulis un Māris Kārkliņš) sev bija nolūkojuši vietu labajā krastā, kur nedru tuvumā bija atraduši asarīšus un visu sacensību laiku tur arī pavadīja. Viņu taktika izrādījās pareiza, jo gūtais loms komandai deva 2. vietu posmā. Asarīšus copēja arī *JG* (Jānis Bitenīks un Guntis Grīnbergs) un apsekošanas brīdī vīru guvums bija vairāk nekā 2 kg šo zivteļu.

Daudzi makšķernieki plātīja rokas, ka pagalam švaki, nekas neķeras, citam pat piecopējies nekas nebija. Dažs atkal bija tīri priecīgs, ka ticis pie mēra līdakas vai zandarta, jo daudziem trāpījās zemmēra. Komanda *Namdari* (Gints Fogelis un Juris Liepiņš) tobrīd bija izvilkuši paprāvu līdaku. Līdz sacensību izskaņai viņu kontā bija vēl viena zaļsvārce un divi glīti asari, kas komandai atnesa medaļu. Ūdenstilpes vidū neviens nemakšķerēja. Dažs *dīperī* bija skatījies, ka ezera vidū zivis ir, turklāt lielas, bet uz ēsmu tās nereaģēja. J. Remess pastāstīja, ka sacīkšu pirmajā daļā makšķernieki vairāk velcējuši vai sēdējuši uz dzīvo ēsmu, bet, tuvojoties noslēgumam, sākuši mētāt. Viņš arī novērojis, ka parasti, kad copmaņi makšķerē ikdienā, viņiem

atrastas vietas, kur ķeras, bet sacensībās nez kādēļ cenšas doties citur un rīkoties atšķirīgi. Bet tas ne vienmēr noved pie laba rezultāta. Pirmo reizi šajā posmā startēja limbažnieki tēvs un dēls Andrejs un Andris Krutovi, kuri copes vietu bija izraudzījušies pie pludmales laipas. Izrādās, iepriekšējā nedēļā Andrejs tur izvilcis piecus zandartus. Arī todien sacensību izskaņā abi tika pie zandarta. Abi ir aizrautīgi makšķernieki un savu copes veiksmi gatavi izmēģināt arī nākamajā ALDA kausa izcīņas posmā.

Limbažu Lielezera posmā uzvaru svinēja *Namdari* ar kopējo lomu 5,18 kg, aiz sevis atstājot *VIZ-MA* ar 4,02 kg un komandu *Viss skaidrs* (Andris Vītols un Rolands Muskars). Otrajā trijniekā ierindojās *JG* ar 3,11 kg zivju, *Liektie āķi* (Jānis Grabovskis un Aivars Balodis) ar 2,46 kg un *Hāni* (Aivars un Andrejs Hāni), kuru lomā bija 2,28 kg.

Veicināšanas balvu par garāko noķerto asari (31,5 cm) saņēma G. Fogelis, par izlozētajam svaram atbilstošāko (1,1 kg) līdaku saņēma R. Muskars, bet par zandartu (965 g) – M. Kārkliņš. Jāņa Lietiņa dāvināto kartupeļu maisu par mazāko ieskaites lomu – asarīti – saņēma komanda *Lauztie airi* (Imants Grabovskis un Vladimirs Komarovs). Vīri smēja, ka šo gadu laikā, kopš piedalās ALDA kausa izcīņā, viņi pirmoreiz pie tāda tikuši. Piemiņas balviņas no veikala *Lielā zivs* saņēma jaunākie dalībnieki – A. Krutovs un Paula Cipruse.

Pēc 5. posma ar lielu pārsvaru līderpozīciju saglabā *JG*, viņiem seko *Ziķeri* (Jānis un Roberts Lietiņi) un *Namdari*. Šī gada ALDA kausa sezonas uzvarētāji būs zināmi pēc izcīņas noslēguma posma 20. oktobrī Āsteres ezerā.

P.S. Vairāk attēlu no makšķerēšanas sacensībām – *Ausekļa* mājaslapā, sadaļā *Galērijas*.

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja **Līga LIEPIŅA, Gunita OZOLIŅA un Linda TAURIŅA**

Cer iegādāties novērošanas kameras ezeru sargāšanai

Limbažu novada pašvaldības aģentūra ALDA iecerējusi zivju resursu sargāšanai un kārtības uzraudzīšanai iegādāties stacionārās grozāmās kameras, ko izvietot pa vienai pie Limbažu Lielezera un Dūņezera. Tās nofilēmto ierakstītu un ar speciālu aplikāciju kamerām varētu pieslēgties arī no mobilā telefona. Šis materiāls tiešsaistē būtu pieejams ne vien pašvaldības aģentūrai ALDA, bet arī novada pašvaldības policijai. Nesen notika kārtējā Latvijas Zivju fonda padomes sēde, kurā lemts par atbalstu arī aģentūras ALDA iecerei. Padomes lēmums pagaidām vēl nav zināms.